

Att eftersändas till semesterort.

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japani

Nr 186.

Göteborg den 8 augusti 1963.

Kära min lillasyster!

I dag är det dagen D. Kl. 12.55 var vi - ett trettiotal - vid Centralen och vinkade av Hjärdis och Gerdie. De flesta var sahlgrenare. Ebba och Ludde var också med. Jag hälsade på Gerdies föräldrar för första gången. Hjärdis mor, som också var där, hälsade jag på i söndags. Samt hennes mormor. Far var inte med. Nu till ditt brev nr 181, som kom i morse, skrivet den 5 das. Alltså tre dagar. Det var raskt marscherat. Men en sån semester ni har! Den ger intryck av en hel serie "olycksfall"! Det var hemskt! Att du bara orkar skriva brev! Brevet till Gerdie eftersände jag i tisdags, så hon fick det i går. Vilket jag kontrollerade Fredagen den 2 ds firade vi Hellas födelsedag här. Hjärdis och Gerdie kom hit jämte Ebba och Ludde. Och dom tog faktiskt ett par timmar på sej, vilket jag knappast hade väntat. Då dom hade så knappt om tid och svårt för att precisera den så gjorde jag inga ansatser att bjuda någon mer. Signe kunde inte komma. Men jag sa till dom att jag visste att Hella skulle bli lessen om dom inte ens hade sett mitt lilla hem. Och så var det ju så roligt för flickorna och mej att få träffa dom så här hemma.

Söndag förm. hade vi avskedsmöte med Simon Öberg som predikare. Så hade Hjärdis och Gerdie var sitt lilla anförande. Egentligen formades dessa till ett tack till församlingen som tagit så bra emot dom att dom genast kände sej hemma ibland oss. Så otroligt det än kan låta så älskar dom denna gamla församling, liksom dess kyrka. Vår vackra stad inte att förglömma. Gerdie är ju inföding och Hjärdis är från kringliggande landsbygd och har tillbringat åtskilliga studie- och arbetsår i denna stad. Vi hade nog tyckt att det varit värdefullt om dom i söndagens möte berättat om sin kallelse å sånt. Men jag gissar att dom inte ville göra det då deras - åtminstone tidigare oförstående anhöriga - var med. Dom skulle ju då i hög grad kommit in i bilden. Ja, jag bara gissar. På kvällen i Vällersviks-mötet skulle dom tala 15-20 min. och då om sin kallelse, så vitt jag uppfattat det rätt.

Kl. 12.30 söndag hade vi samkväm i föreningsrummen. Packat med folk. I tidningen stod det att kyrkan var fullsatt. Men jag kan inte tro att där fanns någon på översta läktaren. Men 4 kollektupptagare kom fram med 6 kollektboxar. Hur mycket det blev vet jag inte än. Det var ganska mycket folk från Olofstorp med. Bl. a. Rut Hansson, våra flickors värdinna. Hon är som du väl vet änka. Du känner väl Elisabeth Franklin, Fredriks mor? Hon ringde mej lördag förm. och sa: Det var då väl att jag träffade dej! Ni har ju en stor högtid i morron. Ja, det har vi. Jag ville så gärna vara med. Men jag vet inte hur det ska gå till. Jag är så upptagen. Men jag måste få träffa dessa flickor! Upptagen var hon med att på förm. vara i Tabernaklet, för det är ju så lite folk på sommaren. Och så har vi brödsbrytelse och Herbert Johnson kommer till stan. Lindblom har semester. Jalmar Märliq predikade. Och jag kan inte svika, sa den lilla tjusiga Elisabeth. Det enda är väl då, sa jag, att du tar en bil och kommer till samkvämet, för det tar ju en stund. Ja, kanske det. För jag Då klockan fattades något i ll kom hon i alla fall och tyckte att ~~det~~ det var ändå bäst att göra så här. För det blir så nervöst om man ska vara till slut. Och så kommer folk och vill hälsa och har något att säga och så skall man skaffa bil. Jag följde med henne långt fram i mittpartiet i kyrkan, där hon såg och hörde bra. Båda dessa förmögenheter är ju dock nedsatta. Jag undrar om hon inte är närmare 89 år. Vet inte precis hennes ålder. Men så skulle hon då ha tag i missionärerna. Hon tog dom i famn och klappade om dom. Men dom hade ju många omkring sej. Så dom försvann ur hennes åsyn ett ögonblick. Men en gång till måste hon ha tag i dom! Ur sin väska tog hon nämligen upp två vita prydliga kuvert med vars och ens namn på och gav dom. Jag gissar att det innehöll en peng och därjämte försäkran om förbön och omtanke i fortsättningen. Jag tror inte att Elisabeth ens hade sett flickorna förut och dom kände tydligen inte henne. Hon är väl för underbar! Ett renodlat missionsintresse! Jag fick ingen chans att tala om för flickorna riktigt vem hon var - en gammal adelsdam, som jobbat för Gud hele sitt liv i Indien, och fostrat en av denna tidens största missions- och KFUM-män. Den dag hon försvinner blir det tomt i våra kretsar.

Den 21-25 ds samlas vi 200 kvinnor till Ekumeniska Kvinnorådets sommarmöte i Vällersvik. Elisabeth är en av oss!!!

Du här kanske sett i tidningarna att Arons båda döttrar med familjer sk till Rüsclikon för två år framåt. Dessa mammor ska inte hjälpa till med hushållet som en hel del fruor där nere får göra. Dom ska studera. Karlarna har visst något slags praktisk utbildning - jag vet inte vad. Och så ska dom ha 2 års teologi ovanpå det dom fått på Semis. David rasar och undrar vad som motiverar detta, då dom inte har tillnärmelsevis det folk dom behöver i Kongo. En av dom här fruarna har nyss fått en baby och den andra bär på en som väl ska bli en Rüsclikon-are. Det är väl säkert 2 år, som jag säger? David har bett mej försöka få reda på varför dom här ungdomarna ska studera teologi i fortsättningen. Vi får ingenting veta från Stockholm, säger han. Jag frågade Japan-flickorna då dom var här. Först drog dom på mun, sen skrattade dom och sa att vi ser nog på ett annat sätt på dom. Gerdie sa att det är nog en fördel för missionen att dom inte kommer ut nu. Dom är så omogna, så dom behöver ett par år till på sej. Om det nu kan hjälpa!

Pappan daltar med dom och får jämt stöta på dom om saker och ting som dom skall ordna och inte glömma. Du har väl inte glömt det och det. För nu är kl. så och så så mycket. Jag sa till Gerdie att jag såg dom vid 7 års ålder sitta på podiet på Y.M:s högtid - jag tror att det var i Kungl. Tennishallen - och sög på tummen. Det gör dom nog än, replikerade Gerdie. När jag hör sänt här så undrar jag om det är Fadern eller fadern som kallat dessa barn till den stora uppgiften? Ebba är mycket bättre. D.v.s. att allmäntillståndet är ganska bra. Hon äter bra och samlar ihop sitt förlorade hull. Första gången i kyrkan i söndags och i går var dom på Stenared och hade en härlig dag. Men värk har hon fortfarande och äter tabletter. Dom har fortfarande stängt bageriet, men jag tror att dom tänker öppna den 15 ds. Ett par gånger har dom tagit en båt ut på vattnet ett par timmar och tycker att det är skönt. Samtidigt som jag nu lägger på detta brev, skickar jag ditt brev till dom, så dom får se vad ni tar er för på semestern. Nu hoppas jag innerligt att ni får några dagar med tennis och vila och foto och annat gott. För det ska ni ha tycker med de käraste hälsningar

Elisabeth